

rigrajskega sultana, ki je bila itak samo po imenu, je torej odpravljena s tem, da je egiptski khedive proglašen za sultana, a odvisnost od Angleške ostane.

Papež za božično premirje.

Milan, 19. decembra.

Milanskemu listu „Corriere“ se poroča iz Rima: Papež je ponovil svoj poskus, da bi dosegel božično premirje. Ruskemu ugovoru se je ugodilo na ta način, da bodo dobili tudi Rusi za svoj božični praznik, ki se obhaja pozneje, kakor katoliški, istotako dogovorjeno premirje.

Sv. Oče za avstrijske sirote.

Rim, dne 18. decembra.

List „Vita“ poroča, da je sv. Oče daroval 100 tisoč frankov za avstrijsko-ogrske sirote v vojski padlih vojakov.

Razne novice.

Narocajte „Slovenskega Gospodarja“.

Slovenski Gospodar je zdaj najbolj razširjen slovenski list na Štajerskem. Tiska se ga vsak teden 18000 izvodov. V zadnjih treh mesecih je pridobil nad 4000 naročnikov. To je najboljši dokaz, kako priljubljen je „Slovenski Gospodar“. Zato pa, somišljeniki na delo, da se ob novem letu zvišate: vijo na 20000! Priporočajte povsod naš list. „Slovenski Gospodar“ stane celo leto 4 K, pol leta 2 K četrt leta 1 K; za Nemčijo stane celo leto 6 K; za Ameriko pa 8 K. Položnice in nakaznice naj se natančno tako izpolnijo, kakor je opisano na kolektarju, ki smo ga svoj čas priložili „Slovenskemu Gospodarju“. Ne pozabite napisati, ali ste nov, ali star naročnik!!

Pondeljkovo „Stražo“

priporočamo vsem tistim cenj. naročnikom „Slov. Gospodarja“, ki bi v sedanjem času radi dvakrat na teden izvedeli novice. V četrtke prinese novice „Slovenski Gospodar“, v pondeljek pa jih prinese „Straža“. Na ta način se dvakrat na teden poučijo o raznih dogodkih. Kako priljubljena je postala v zadnjem času pondeljkova „Straža“, je razvidno posebnó iz tega, da ima že 7000 naročnikov

Pondeljkova „Straža“ stane za celo leto K 3 20 za pol leta K 1 60, za četrt leta 90 vin. Kdor hoče torej od novega leta naprej dobivati Pondeljkovo Stražo, naj pošlje naročnino po položnici Našega Doma, ki smo jo zadnjič priložili. S to položnico se sme poslati samo naročnino za Pondeljkovo Stražo. S to položnico se ne sme poslati denar za noben drugi namen. Tudi se ne sme poslati naročnina za Pondeljkovo Stražo obenem z naročnino za Gospodarja, ker to dela zmesnjavo. Kdor nima položnic, naj pošlje naročnino za Pondeljkovo Stražo po poštni nakaznici na naslov: Upravištvo Pondeljkove Straže v Mariboru, Koroska cesta št. 5. Na robu nakaznice naj natančno napiše svoje ime in bivališče ter še pristavi: Ta znesek je za Pondeljkovo Stražo. Ako se bode naročnina tako pošiljala, kakor tukaj zahtevamo, potem bo pošiljanje lista redno.

Duhovniške vesti. Č. g. Fr. S. Špindler, mestni kaplan v Brežicah, je dobil župnijo Sv. Jurija na Pesnici, č. g. Anton Pučnik, dosedaj upravitelj pri Sv. Juriju, pride za kaplana v Novocerkve, č. g. J. Pečnak, kaplan v Novicerkvi, za mestnega kaplana v Brežice.

Vojni kurat Januš Golec odlikovan. Vojni kurat č. g. Januš Golec je bil za svoje hrabro in požrtvovalno vedenje pred sovražnikom odlikovan z duhovniškim zaslužnim križcem na belo-rudečem traku. Slovenskemu duhovniku-junaku iskreno čestitamo!

Vojni kurat Rajmund Bratanič, prej kaplan pri Sv. Pavlu pri Preboldu, se nahaja v ruskem ujetništvu.

Vojni kurat g. Zagoršak piše svojemu prijatelju dne 12. decembra: Predragi! Danes imamo počitek, jutri najbrž spet gremo dalje. Smo zopet pošteno marsirali do 12. ure ponoči. Prevozili smo en popoldan nad 40 km. Drugi dan seveda dalje. Vožnja, darsi težavna, je bila zanimiva. Peljali smo se namreč po noči mimo mesta Kassa. To ti je bil užitek, da malo takih. Nebo zvezdnato, jasno, v dolini je blesetelo sto in sto lučic, a nikjer nobenega glasu, vse spi, le dolga kolona trena in bolnišnic se premika dalje. Samo drdranje koles in glasovi voznikov motijo nočno tišino. Res, krasen pogled, a kaj vse to hasni, blizu je sovražnik in nehoti se vprašati: Ne bodo li tukaj čez nekaj dni le same razvaline in mesto lučic bode se vzdigoval proti nebu le smrdljiv dim? Čudna so pota božja! Kdo naj jih razume? Sli smo mirno da-

lje kakor neme živali in kakor da nismo ničesar videli. Zavijali smo se v svoje suknje, ker mrzel veter nam je pihal v obraz. Le hitro dalje, da pridemo kmalu v kako zakurjeno sobo ter se ogrejemo svoje premrzle ude. Pozdrav!

Spomin na Frane Ferdinanda. Dne 8. t. m. popoldne so člani in članice katoliških društev v Sarajevu uprizorili veliko procesijo z zastavami iz katoliške cerkve do Latinske čuprije, to je do mesta, kjer sta bila napadena prestolonaslednik Franc Ferdinand in njegova soproga knežinja, Hohenberg. Že okoli 3. ure popoldne se je začelo zbirati silno mnogo ljudi na tem prostoru. Okoli 3. ure je krenila procesija iz katedrale ter se razvila po Rudolfovi in Franc Josipovi ulici proti Latinski čupriji. V procesiji je bilo izredno veliko ljudi. Pred moškimi delom procesije so nosili trije mladeniči v stari hrvaški noši zastavo, ter so se ustavili ravno na mestu, kjer se je izvršil napad. Udeleženci procesije so defilirali pred zastavo, a ko so došli do zastave g. nadbiskup sarajevski dr. Josip Stadlerin biskup dr. Ivan Šarič z duhovništvom, je vse pokleknilo in izmolilo so se kleče molitve za dušni pokoj plemenitih žrtev, ki so posvetila ova tla s svojo krvjo. Bil je ganljiv prizor. V procesiji so bili tudi grof Salm, general Diviš in drugi odličnjaki.

Odlikovani slovenski vojaki. S srebrno kolajno I. vrste so bili odlikovani: rezervni četovodja Alton Golauh in korporal Jakob Straus od poljskega topničarskega polka št. 7; poročnik Vinko Lapajne, četovodja Karl Gračner, titularni četovodja Eric Valand, korporal Miha Rataj, frajtar Alojzij Kokol, pešci Alojzij Jurkošek, Alojzij Zitek, Henrik Url in Miha Kompan, vsi od pešpolka št. 87. Srebrno kolajno II. vrste so dobili: kadet Eduard Kovar, četovodja Jožef Brenčič, Anton Kolobar, Matija Korenjak, Iv. Majeršič, Fra. c. Marek, Ivan Vigeš, korporal Ivan Sulek, Anton Drožič, Anton Ložnik, Franc Vrečko, Jožef Zavec, frajtar-titularni četovodja Ernest Pest, pešca Anton Poltarec in Jakob Serec, vsi od 87. pešpolka; četovodja Jožef Mlinar, polkovni titularni četovodja Henrik Mažiček, padlovec Jožef Maček, A. Lavrič, Peter Neumann, Mihael Sare, Lovro Šiber, Fra. c. Tušek, Krstof Videnik, patrolni vodja Ivan Peršek, Jakob Sulina, lovec Jože Pajlar, st. i. šk. trobentač Matjaž Hutar in Miha Gril, vsi od poljskega lovskega bataljona št. 7; ogrančar Vinko Pest, četovodja Franc Stadler, korporala Franc Urbas, Vaclav Ovsee, nadčetač Ivan Šlipčar in Franjo Vehovar, vsi od poljskega topničarskega polka št. 7.

Savinjski junaki. S srebrno kolajno 2. vrste sta bila radi hrabrega nastopa proti sovražnikom odlikovana Gotovljana korporal gorskega artilerijskega polka št. 3 Anton Babič, doma iz Gotovelj, okraj Celje, in Rudolf Zimler, doma od istotam. A. Babič je s svojim krepkim nastopom pripomogel, da so je v najhujšem ognju ves tren njegove baterije rešil brez posebnih izgub. Zimler pa je, napaden od ruskih kozakov, stri ubil, drugi pa so zbežali. S tem je Zimler naredil našim prosto pot. Zimler je doma na dopustu. Babič pa se nahaja od začetka vojske vedno na severu in je popolnoma zdrav.

Pismo iz ruskega ujetništva. Franc Fačič, doma iz Rač, ki se nahaja sedaj v ruskem ujetništvu v mestu Bogočar v evropski Rusiji, piše svoji ženi sledeče: Preljuba žena! Mnogo prisrčnih pozdravov Ti pošiljam in želim, da bi Te našlo moje pismo pri najboljšem zdravju in veselju. Iz celega srca Ti želim veseli god, da bi ga zdrava učakala in prav veselo obhajala. Lepo Te tudi prosim, ne vzami si preveč k sreči in ne žaluj za menoj, kajti prav gotovo se še enkrat vidiva. Rana, kamor sem bil zadet, je že zacelila in sem zopet zdrav. Pozdravim še prisrčno Tebe in vse domače Tvoj zvesti France.

Avstrijski narednik in ruski častnik. Štabni narednik L. I. od 33. pešpolka je bil poslan na poizvedovanje Mala četa je korakala pol ure, ko zagleda pred seboj rusko poizvedovalno četo. Ruski častnik ni zapazil naših, ker so se skrili za slaba. Ko se je jim približal ruski častnik, poskočijo naši vojaki in ga razorožijo. Narednik je slekel ruskega častnika in oblekel njegovo obleko, nato se je pa približal ruski četi in ji z roko kazal, da naj mu slede. Rusi so ga ubogali, naši so jih pa, bilo jih je 80, obkolili in ujeli. Rusi se niso upirali.

„Tisti, ki imajo kratke hlače in pero za kapo.“ Neki vojak kranjskega 27. domobranskega pešpolka je tako-le pisal domov: „Naša armada, dasi še manjša kot ruska, je pa toliko bolj hrabra in pogumna. To se je najbolj videlo, ko smo nasčkili sovražnika z bajonetj. Naš planinski polk št. 27 je bil sedaj prvič v vojni in se je posebno odlikoval. Pozna se, da so zraven skoro sami Slovenci. Ko smo z bajoneti nasčkili Ruso, so se branili ti le malo časa, navadno so zbežali. Naš polkovnik nam je pravil pozneje, da se boje Rusi najbolj tistih, „ki imajo kratke hlače in pero za kapo.“

V hudih časih zmislimo na Boga. Črnovojnik-Savinčan nam piše: Vaš Est nam je sredstvo, po katerem mnogo izvemo, kaj se godi v tem ali onem kraju, kar bi drugače ne vedeli. Jaz sem pridržen k straži železnice. Ko sem bil še rekrut, je moral, kdor je hotel moliti, storiti to pod odejo, sedaj pa, kadar nismo v službi, eden glasno naprej moliti rožni venec in še na misel ne pride nikomur, da bi to nam branilo, vse je prepričano, da le Bog sam nam more pomagati. Kadar bo Vaš list imel z vašimi črkami napisano „Mir“, takrat bomo njegovo stran

poljubovali. Bog daj, da se to kmalu zgodi. Veselo praznike vam želi Vaš somišljenik M. B.

„Cesarjevo povelje nas je poklicalo.“ Odlok mek pisma moža z bojišča svoji ženi: Predraga mi žena, in družina! Iskreno Te pozdravjam, kakor tudi vse domače, znance in prijatelje. Želim Vam ljubo zdravje, da bi si, če nas bo božja previdnost enkrat pripeljala srečno v domovino, roke podali in se ustmeno pozdravili. Veselil sem se že božičnih praznikov in tudi vsi tovariši, da se bomo o praznikih videli s svojimi dragimi. Ali cesarjevo povelje nas je poklicalo na bojno polje. Pa nič ne obupajmo, saj vsaki tudi ni mrtev, ki gre v vojsko. Zaupamo tudi na Boga, da homo na celi črti zmagali, kajti bošili se bomo kot levi do zadnje kaplje, zmaga mora biti sijajna. Če se Bog ne bo usmilil nas, se bo pa vendar usmilil tisočernih nedolžnih otročičev, katerih očetje so tukaj. Zato Te prosim, ljuba žena, ne žaluj in ne vstraši se pisma. Saj bo gotovo ljubi Bog obrnil enkrat na nas svoje oči in nas rešil sedanjega trpljenja. Peljali se bomo skozi Maribor. Nocoj nam bo luna mila razsvetlila temno pot. Ko bi za gotovo vedel, kdaj bomo v Mariboru, bi Ti brzojavil, da bi se še enkrat videla, toda zdaj ne vem. Z žalostnim in hrabrim srcem Vas še enkrat lepo pozdravim ter ostanem Tvoj zvesti mož do hladnega groba. Če se bo pa razglasila žalostna vest, se priporočam v molitev in blag spomin!

„Moji materi.“ Brnske „Ličove Noviny“ pripovedujejo. Nedavno so pripeljali v neko brnsko bolnišnico težko ranjenega slovenskega vojaka. Njegovo stanje je bilo brezupno in umrl je čez par ur. Pokopali so ga na skupnem bojišču za padle junake na brnskem centralnem pokopališču. Ko so ga slekli, so našli pri njem nekaj starih slovenskih časopisov. Na robu enega je bilo z okorno roko zapisano: „Pismo pošljite moji materi“. Očividno je pisal ubogi slovenski mati te besede še na bojišču, ko je spoznal, da ga je sovražna krogla smrtno zadela. — Vojaki, katerim je bilo truplo izročeno, da je pokopljejo, so preiskali vse, tih pišna niso našli. Izgubilo se je najbrž že na bojišču ali pa na transportu. Mati bo zaman čakala na svojega sina, zama bo čakala na njegove in le vrstice, le kratek brzovoj, da je obvestil, da spij njen ljubljenec vedno spanje v daljni češki deželi. — Zadnji njegov vzdihih je veljal njej, presladkn „moji materi...“

Materina slutnja. Zasebna sporočila in tudi uradni zaznamek izgub so naznanila, da je padel F. Modec od Sv. Gregorja na Kranjskem na severnem bojišču. Vsi smo bili uverjeni, da se ne vidimo več, le mati njegova je še vedno upala, da to ni resnica. „Kar srce mi ne da misliti, da bi ne prišel več.“ In res, materino zaupanje je bilo poplačano. Dne 4. decembra je došlo pismo iz Tambora na Ruskem, da je sin ondi v bolnici in mu ni slabo. Tudi ranjena roka je že boljša.

Pri pregledovanju črnovojnikov. Šaljivost ne zapusti naših črnovojnikov niti pri naboru. Dunajski „Neues Wiener Journal“ prinaša par takih dokazov z naborov: Neki črnovojnik se hoče zmazati, da sliši slabo. Dobro, tedaj vas damo k težkim topovom, tih itak ne smete preveč slišati, odloči zdravnik. — Drugi nabornik pravi, da sliši le na eno uho. „Na katero“, vpraša zdravnik. „Na levo.“ „Tauglich“ mu zavpije zdravnik v desno uho. — Tudi očel igrajo veliko ulogo. Neki nabornik trdi, da je zelo kratkoviden. „Tauglich, greste v prve vrste!“, razsodi zdravnik. Drugi je zopet dalekoviden, zato pa je potrjen k zaplovcem. Največjo ulogo pa igrajo notranje bolezn. Jeden nabornik je trdil, da ima hudo srčno napako, in da ni za nobeno vojaško službo. Zdravnik ga dolgo in natančno preišče, pa ne najde ničesar. Tedaj vpraša nabornika, kateri zdravnik ga je zdravil. In nabornik mu imenuje zdravnika, nakar mu da zdravnik roko in pravi: „Čestitam, imel ste izvrstnega zdravnika, popolnoma Vas je ozdravil.“ — Kmet iz Galicije pride k naborni komisiji. Nekdo je slišal, da prepriči „Plattfuss“ potrditev. To si je zapomnil in s tem si hoče pomagati pri naboru. Zdravnik ga vpraša, če ima kakero bolezen. Kmet se pa me za grolo, začne mlo stokati in pravi, da ga tam boli Plattfuss. Odločni „Tauglich“ ga pouči, da ga je polomil. Poljski žid pride pred komisijo. Zdravnik ga vpraša, če mu kaj manjka. „Ne“, odgovori žid, „ali ne vzemte me, ker kamor pridem, tam je smola.“ — To so pripovedke, ki jih prinaša dunajski list, v resnici pa je pri naboru že malo drugače in zdravniki se potrudijo, da vestno pregledajo nabornike, v kolikor jim to dopušča kratki čas.

Kanonir, prej muhastir. Iz Pulja se piše „Slov. Čebelarju“: Če pogledate podpis tega dopisa, se boste morebiti spomnili, da sem iz Čušperka na Kranjskem doma. Ali, kakor mnogo drugih, pozval je tudi mene bojni klic v tuje kraje. Moji dragi so mi pisali, da je bila ajda v domačem kraju precej dobra, tako da z zaupanjem pričakujem pomladi, ko bom že morebiti zopet sam mogel negovati svoje ljubice-čebele, ki se jih tolikokrat spominjam. Ko delamo tukaj okoli marše, se večkrat oziram, kje je kak čebelnjak. Ali žalibog, kaj sem tukaj, sem videl samo enega; pa še tisti je bil napol podrt in notri se je dolgočasilo par revnih ljudstev, ki težko, da bi videla še katera čebelica ljubo pomlad. Pa saj ni čudo, da je tukaj čebelarstvo na tako nizki stopnji. Paše ni nikake in nikakih cvetic, ki bi dajale čebelam hrane; vse naokoli je sam pust svet, da bi že skoraj rekel: gorje čebelici, ki se v tem kraju rodi.

Sedaj pa pošljem vsem čebelarjem lep čebelarški in vojaški pozdrav! — Anton Žitnik, kanonir, poprej muhapastir.

*** Pozdrav iz ogrske bolnišnice.** Franc Kolar, posestnik v Logarovcih, župnija Sv. Križ pri Ljutomeru, vojak 87. pešpolka 5. stotnije, nam pošilja iz bolnišnice v Mezökövesd na Gornjem Ogrskem pozdrave in pravi, da si slovenski ranjenci tamošnje bolnišnice zelo želijo slovenskega berila. Posebno ljub jim je „Slovenski Gospodar“.

Zahvala hvaležnih vojakov. Ravnatelj naše tiskarne, vlč. g. dr. Anton Jerovšek, je dobil sledečo zahvalo: Velecenjeni g. ravnatelj! Dovolite, da se vam v imenu tukajšnjih ranjencev zahvalimo za brezplačno pošiljanje listov „Straža“ in „Slovenski Gospodar“. Naši fantje prav radi citajo in vsak dan vrle naše liste težko pričakujemo, da izvemo, kako se godi v domovini in našim prejšnjim sobojevnikom na bojnem polju. V imenu ranjencev: Janez Fras, Franc Pihler in Alojzij Germin, vsi od domobranskega pešpolka št. 26 v Mariboru. Rezervna bolnišnica v mestu Arad na Ogrskem.

*** Pola.** Slovenci od c. kr. domobranskega delavskega oddelka št. 3-26 voščimo vsem čitateljem „Sl. Gospodarja“ srečno in veselo Novo leto in želimo, da bi vsa mladina, mladeniči in dekleta, močno agitirali za razvijanje tega lista. Naznanjamo, da tudi semkaj prihaja „Slovenski Gospodar“ v večih številkih in da ga z veseljem čitamo.

Papirnati telovniki za našo armado. Kako poročajo dunajski listi, je naročena vojna uprava v neki papirnici pri Plznu 100 vagonov papirnatih telovnikov, ki so se izkazali kot izvrstno sredstvo proti zimi.

Poštni zaboji za avstrijske ujetnike v Srbiji. Po posredovanju rumunske vlade se vrše pogajanja med avstrijsko in srbsko pošto glede pošiljanja poštinih zabojev za avstrijske vojake v srbskem ujetništvu. Ker pa pogajanja vs'ed ovir, ki jih dela srbska poštna uprava, se niso končala, še za sedaj ne sprejme nobena avstrijska pošta poštinih zabojev, ki so naslovljeni na avstrijske vojake v srbskem ujetništvu.

Vojaki letos ne dobe božičnih dopustov. Vojna uprava je odredila, da vojakom pri četah in zavodih v notranjosti države letos ni dovoljevati nikakih božičnih dopustov. Dne 24. t. m. popoldan in dne 25. t. m. pa voštvo ne bo imelo nikake službe.

*** Za krompir najvišje cene.** Vlada je nastavila za veletrgovino s krompirjem najvišje cene in sicer za 1 metrecent: izbran krompir na Štajerskem 10.50 K, na Kranjskem 10.50 K, na Koroškem 10.50 K, na Primorskem 11 K; neizbran krompir na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem 6.50 K, na Primorskem 7 K. Za trgovino na drobno bodo deželne oblasti določile najvišje cene. Posestniki, ki imajo krompir, lahko pozove deželna vlada, da oddajo svoj krompir (seveda proti plačilu) in si pridržijo le, kar rabi jo za domačo potrebo. Kot domača potreba se smatra tudi ona množina, ki jo bodo posestniki rabili za svoje gospodarstvo (za delavce). Ako se sicer posestnik brani, oddati odvišen krompir, mu ga lahko deželna oblast proti plačilu odvzame.

*** Klobuki se podražijo.** Kakor nam poročajo, se klobuki podražijo za 10–15% in sicer zato, ker so se podražile surovine skoro za 100%.

Vinogradniki, preskrbite si pravočasno modro galico. Kdor bo galico pravočasno naročil, ta bo jo imel. Modra galica je sol, ki obstoji iz ene četrtinke bakra in tri četrtine žveplene kisline. Bakra nimamo dovolj v naši državi, navezani smo na uvoz in sicer največ iz Amerike. Vsled svetovne vojske je uvoz skoraj nemogoč. C. kr. kmetijska družba na Kranjskem oddaja že sedaj modro galico, kilogram po 80 vinarjev, in sicer le tistim, ki denar naprej pošljejo.

Spodnještajerski živinorejci! Da vsled vojne ne nastane v državi pomanjkanje živine, je visoko c. kr. poljedelsko ministrstvo izdalo prepoved glede klanja telet. Prepovedano je namreč, teleta pod šest mesecev starosti prodajati za klanje. Izjeme smejo dovoliti županstva, ako je plemenitev sploh nemogoča zaradi silnega pomanjkanja krme ali prostora ali pa je tele za plemo malovredno in nesposobno. V „Gospodarskem Glasniku“ z dne 1. decembra t. l., št. 23, pa se nahaja članek, v katerem g. Girstmayer, član mariborske kmetijske podružnice, označuje to prepoved kot pomanjkljivo, češ, da se je lahko na razne načine izogni. Zato je predlagal v podružnici, na se v omejitve klanja telet izposluje vsoka užitina, na vsako tele 20 K. — Presojajmo ta Girstmayerjev predlog natančno iz praktičnega stališča! Kaj se hoče doseči z imenovanjem ministerijsko prepovedjo? Da se živinoreja vsled vojne preveč ne omeji ter da se izguba nadomesti z dobrim mladim naraščanjem. Isto hoče menda tudi g. Girstmayer. A po mojem prepričanju je pa ta njegov predlog deloma neizvedljiv, v ostalem pa povzročil živinoreje naravnost škodljiv in nasproten. Ministerijska prepoved dopušča slaba, za plemo nesposobna teleta z dovoljenjem županstva za klanje prodati. Med temi bi pa gotovo bila velika večina takih, katerih vrednost ne dosega svote izdatkov, namreč 20 K užitine, 5–8 K transportnih in drugih stroškov, potem pa še dobiček mesarja, prekupeca itd. Ne bili bi redki slučajji, ko bi kupec kakega slabega teleta niti zastonj ne mogel vzeti, ker bi mu izdatki presegali vrednost. Po tem takem bi imenovani predlog, ako bi ga

vlada sprejela in uveljavila, ves slab plemenski material od prodaje popolnoma izključil, med tem, ko bi se le lepa, težka teleta, ki bi bila najboljša za plemo, zamogla za klanje prodati, a še tista le za polovično vrednost. Iz navedenega je dovolj jasno, da bi bilo to za našo živinorejo skrajno škodljivo, pa tudi krivično za vsakega živinorejca; zlasti bi bili prizadeji revnejši sloji. Koliko je ubogih kočarjev in viničarjev, ki si komaj redi eno majhno travico. In kaj hoče tak revež s teletom, ki največkrat niti 40 kg žive teže nima, ko ga mesar niti zastonj ne mara radi prevelikih pristojbin in stroškov? In ta, ki je zlasti zdaj v vojnem času, ko je tako hudo za denar, komaj čakal teleta, da bi dobil par kronic?! Temu nameravanemu napačnemu koraku je takojšnja odpomoč neizogibna. Velecenjeni gospodje poslanci Kmečke Zveze, ko bi se dogovorili ter poslali na pristojno mesto deputacijo, katera bi preprečila uveljavljenje imenovanega predloga. Saj je dosedanja ministerijska prepoved pravična, ker dovoljuje v neizogibnem slučaju, ali za plemo nesposobna teleta prodati. Razun tega je še stvar vseh kmetijskih podružnic, da vpošljejo c. kr. kmetijski družbi tozadevni protest, ker se je predlog mariborske kmetijske podružnice vposlal potom c. kr. kmetijske družbe visokemu c. kr. poljedelskemu ministrstvu. Potrebno je namreč, da centrala izve o nezadovoljnosti našega prebivalstva ter tudi ona stori potrebne korake.

Vojaška uprava kupi konje. Konjerejci, kateri imajo konje, ki bodo spomladi leta 1915 izpolnili 3. leto in ki jih nameravajo prodati vojaški upravi, naj javijo to ponudbo najpozneje do dne 20. decembra t. l. pisarni c. kr. družbe za konjerejo v Gradcu, Grieskai št. 40.

*** Prijava zasebnih žrebcev za licenciranje.** Za leto 1915 se morajo prijavi zasebni žrebci v svrhu licenciranja najpozneje do dne 1. januarja l. 1915. Lastniki zasebnih žrebcev, ki želijo dobiti licenco za spuščanje svojih žrebcev za leto 1915, naj prijavijo svoje ime in bivališče ter starost in barvo svojih zasebnih žrebcev pisмено ali ustmeno na dotičnem okrajnem glavarstvu. Bodi omenjeno, da žrebci, ki niso izpolnili 4. leta in žrebci noriške pasmi, ki niso izpolnili 3. leta, na bodo licencirani.

*** St. III v Slov. goricah.** Ker je delavec Franc Ploč iz Selnice ob Muri mervca avgusta o šentiliskem župniku pravil, da je v Srbijo denar pošiljal in da bo prišel v zapor, je dobil v četrtek, dne 16. decembra, pri mariborskem okrajnem sodišču pet dni zapora.

*** Cirknica pri St. Lju.** Tukaj je dne 17. dec. umrl Franc Žek, poštni poduradnik iz Maribora. Rajni je bil vrl naš pristav. Umorila ga je jetika. Naj mu bo domača zemlja laika!

*** Sv. Jurij v Slov. gor.** V ruskem ujetništvu se nahaja Vincenc Bauman, kmečki mladenič v Partinju, župnija Sv. Jurij v Slov. gor. Njegovi stariši so nam dali na razpolago sledeče njegovo pismo: „Rostov, 13. sept. Ljubi stariši! Srečno Vas pozdravljam ter vam želim ljuto zdravje. Ne bodite v skrbeh zaradi mene. Jaz sem v bolnišnici na Ruskem v mestu Rostov blizu Črnega morja. Tukaj so dobri ljudje ter mnogo darujejo nam ubogim ranjenim avstrijskim vojakom. Jaz sem dne 26. avgusta dobil svoje rane, ter imam obe roki prestreljeni, toča z desno že za silo pišem in zdravnik pravijo, da bom že ozdravel. A kdaj domov pridem, ne vem. Skoro gotovo bo to šele tedaj, ko bo vojska končana. Srčni pozdrav na Vas vse, ljubi mi domači, pozdrav tudi botri in teti, sosedom in znaneem! Roka mi omaguje, moram končati. Molite za našu z bratom. Z Bogom! Vaš V. B.“

*** Sv. Benedikt v Slov. gor.** V torek, dne 15. t. m. zvečer ob 10. uri se je obesil na nekem drevesu blizu svojega doma pos. in prejšnji župan drvanjski Martin Tomažič. Vzrok? Nesmiselnost, popolnoma nepotrebnost, pa dolgotrajna tožba zaradi par piškavih oreh, katero je izgubil. Omračil se mu je vsled tega razum in v tem stanu je izvršil samomor. — Boljša kratka sprava, ko pa dolga pravda.

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Neusmiljeno je kosila smrt zadnje dni v naših krajih. Umrli so v štirih dneh trije: Valentin Grosek, želar v Trnovski vasi, Ignacij Švare, dolgoletni in marljiv cerkovnik, želar v Kozlovcu, in Gregor Silec, želar v Bišečkem vrhu. Četrtega mrliča so k nam prinesli iz bližnje urbane župnije, Marijo Simonič, želarko v Trnovskem vrhu. Celo stari ljudje ne pomnijo, da bi bili kedaj v bolfenski župniji kar trije pogrebi isti dan, kakor se je zgodilo letos na Marijin praznik. — Tudi vojska je zahtevala iz naše sredine žrtev: v Budimpešti je meseca novembra umrl mlad zakonski mož, posestnik Deziderij Zrnc. — Za božičnico našim vojakom je darovala župnija Sv. Bolfenk lepo svoto 216 K. Nabrali so: župnijski urad 74 K, občinski urad Biš 64 K in občinski urad Bišečki vrh 78 kron.

*** Ivanjševci.** V ruskem ujetništvu se nahaja pešec 87. pešpolka, Karl Merčnik, o katerem se je že mislilo, da je mrtev, ker od 26. avgusta dalje ni bilo nič slšet o njem. Pisal je sedaj svoji soprogi, da je v ujetništvu v mestu Krasnojarski v Sibiriji in da je zdrav.

*** Ptuj.** Na tukašnji živinski sejem dne 15. decembra so prignali 92 konj., 720 goved in 620 svinj. Kupčija je bila zelo živahna.

*** Velika Nedelja.** V soboto, dne 19. decembra, ob 1. uri zjutraj, je ogrski brzovlak med postajama Velika Nedelja in Moškanjci v bližini pesniškega mo-

stu povozil črnovojnika Janeza Laks, ki je bil prideljen železniški vojaški službi v Ormožu. Laks je bil takoj mrtev. Vlakovo osebje nesreče ni opazilo. Še le ko je ključavničar-železničar na Pragerskem opazil, da so kolesa krvava in je našel celo nekaj zdrobljenih kosti zapičenih v kolesa, so prišli nesreči na sled. Takoj se je odredila preiskava, ki je dognala gornjo nesrečo.

*** Marnberg.** Umril je tukajšnji gostilničar in posestnik Alojz Remtz.

*** Konjice.** Dne 3. decembra so pripeljali v naš trg 61 ranjencev; med njimi je nekaj težko ranjenih. Izročilo se jih je v bolnišnico Rudečega križa. Ranjenci so s severnega in južnega bojišča.

*** Dramlje.** Naš visokošolec Jurij Rajh je bil v petek, dne 18. decembra v St. Jurju pokopan. Dva njegova brata sta doktorja-odvetnika, sestra pa učiteljica, sedaj pri nas. Nenavadno skrbna hiša na kmetih za izobrazbo svojih otrok. Umrlemu daj Bog večni mir!

Bočna pri Gornjemgradu. Strašna je bila tukaj nedeljska noč dne 13. decembra t. l. Ob 10. uri zvečer so se skoraj naenkrat vnela tri gospodarska poslopja tukajšnjih posestnikov, po domače: Pirčka, Kuharja in Zgornjega Novšeka; ogenj je zaplanel s tako močjo, da še vse živine ni bilo mogoče rešiti; zgorele so tri krave in nekaj svinj. Požar je moral zanesiti zlobna roka in ni dosti manjkalo, da bi bila cela vas Bočna v ognju. Od vseh strani je prihitalo ljudstvo in gasilo z vso pridnostjo do 5. ure zjutraj. Zraven domače požarne brambe so delale z nadčloveško močjo posebno eno iz Smartna ob Dreti, iz Gornjegagrada in iz Ksaverija. Pristrčna zahvala našim vrlim sosednim gasilnim društvom! Hvaležno se spominjamo razen drugih prijateljev iz okolice, kateri so nam naglo prihitali na pomoč, tudi še slavnega c. kr. uradništva in slavnega c. kr. orožništva iz Gornjegagrada. Upamo, da zločinec te nesreče in še večje nevarnosti za celo vas Bočno ne uteče zasluženi kazni, ker je roka pravice že pridno na delu.

*** Laško.** „Slovenski Gospodar“ se rad spominja svojih naročnikov, torej ne sme biti tudi pozabljen eden, ki je od časa, ko je začel naš list izhajati, bil njegov zvest naročnik in priden bralec. To je bil kmet Mihael Vorina v Stermo v župniji Laški trg. Umril je dne 27. novembra in v nedeljo, dne 29. novembra, je bil pokopan. Ob tej priliki je rajnemu vlč. g. nadžupnik imel primeren nagrobni govor. — Zapušča 5 vrl h sinov in 1 hčer ter 89 let staro ženo, najstarejšo v celi nadžupniji. Naj v miru počiva!

*** Trbovlje.** V vojaški bolnišnici v Debrecinu na Ogrskem je umrl Martin Hribar, tukajšnji domačin, četovodja pri 7. lovskem bataljonu. Rajni junak je bil pred kratkim odlovan na severnem bojišču s srebr. o svetinjjo za hvabost II. razreda.

Sv. Klement Marija Hofbauer vojni patron. — Dunajčani prirejajo v teh resnih vojskih časih sedaj vsako nedeljo procesije h grobu sv. Klementa Marija Hofbauerja, da bi izprosil blagoslov božji in zmago za avstrijsko armado. Sv. Klement Marija Hofbauer je dolgo časa živel na Dunaju ter je pred sto leti sam doživel vse grozote vojske in je tedaj času primeren vojni patron, ker je s svojimi gorečimi molitvami pred sto leti izprosil od Boga zmago nad — Francozi.

Slovenec rešil sina generala Potioreka. Odlikovan je bil s srebrno svetnjo za hrabrost naš rojak g. Franc Cigoj, c. kr. čuvaj v Gradiski. V bitki pri Krasniku je s svojo hrabrostjo rešil svojega kadeta, sina generala Potioreka. Gospod Cigoj je sedaj doma, bolan na revmi.

Narodovo trpljenje v vojski. V Žlebini pri Mirni na Goriskem je žena posestnika Alojzija Sladiča izvedela, da je njen mož umrl v bolnišnici na Ogrskem vsled v vojki zadobljenih ran. Naročila je mrtvaško opravilo po njem. Na dan sedmine je porodila fantiča, ki ne bo nikdar poznal očeta in ne oče nje-ga. Kako žalostna misel za mater? Isti dan pa uboga žena še izve, da ji je umrla mati. Ali ni to strašno hudo?

Vojni posebnosti. Vojna je rodila čisto gotove vrste ljudi. Je nekaj ljudi, ki se na vse spominjo, ki vse ve o in katere nič ne preseneči. Naj se zgodi kakoli, kar se še ni nikdar pripetilo, ker se sploh ni moglo zgoditi, oni so to že naprej vedeli. Drugo vrsto tvorijo ljudje, ki vedno izprašujejo: „Kaj je novega?“ Teh je največ. Vsak hip hočejo slišati kaj novega in če bi se magari podrl ves svet, čez pol ure že vprašajo: „Kaj je novega?“ Ti ljudje postanejo večinsko silno nadležni. Če o katerem slutijo, da ve nekaj več, kot oni, vedno so mu za petami in vsak hip bi jim moral praviti kdo notvice, čisto vse eno, če se je kaj zgodilo ali ne. Tretja vrsta pa so ljudje, ki jim je vse eno. Nič jih ne briga, nič jih ne pretrese, vojna za nje sploh ne obstoji. Berejo sicer časnike, ali berejo jih tako kot preje, kakor da bi bili beli papir.

*** Pogrešajo se:** Meseca oktobra je še pisal zadnjič in poslal naslov Anton Rovšnik, domobranski pešpolk št. 26, 1. marš-stotnja, vojna pošta št. 48. Od takrat ne piše več in mati se je potrudila vprašati na pristojnem mestu, a ni prav nič izvedela. Kdor bi o njem kaj vedel, naj naznani na naslov: Liza Rovšnik, Braslovce. — Če bi kdo kaj vedel o Jožetu Vuzem, pešcu pri 27. pešpolku, 11. poljska stotnja, ki že od dne 22. avgusta, ko je odšel na severno bojišče, ni dal od sebe nobenega znaka, da še živi, je naprosen, da sporoči njegovi ženi Mariji Vuzem, posestnici na Dornavi, pošta Moškanjci pri Ptuj. — Pogreša se Martin Živič, infanterist pri 87. pešpolku, oddelk strojnih pušk 1, že od dne 19. oktobra. Če kdo kaj ve o njem,

naj to sporoči Janezu Živiču, posestniku, Anže štev. 2, pošta Rajhenburg. — Pogrešajo se: Vinko Pečovnik, pešpolk štev. 47, 5. stotinja, vojna pošta štev. 73, doma od Sv. Ruperta v Sl. goricah; Jožef Kobalej, pešpolk štev. 47, 14. stotinja, vojna pošta štev. 72, iz Framu. Kdor kaj ve o teh dveh vojakih, naj naznani Fr. Muršiču, župniku v Framu. — Pogreša se Pavel Konečnik, rezervni korporal, pešpolk štev. 87, 11. stotinja. Imenovani se že pogreša od dne 26. avgusta. Ako je mogoče komu kaj znano o njegovi usodi, naj blagovoli podatke sporočiti na naslov: Janez Konečnik, posestnik, Smihel, pošta Mozirje. — Ako kdo ve za vojaka Antona Prašnički od 57. pešpolka, 7. stotinja, vojna pošta štev. 73; že od dne 26. avgusta pravnika vsaka sled, se prosijo tisti, katerim bi bilo kaj zanesljivega znano o njegovi usodi, da blagovoli podatke poslati njegovemu očetu Francu Prašnički v Medribnikih štev. 13, pošta Sv. Barbara v Haložah.

* **Novi brevir** se še ne bo doposlal č. g. naročnikom, ker še lavantinski proprija ni tiskan. Č. g. duhovniki si bodo morali nekaj mesecev še pomagati s knjižico: **Variationes**, ki se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, vezana po K 1.50, nevezana pa po K 1.

* **Veselo novo leto** se obeta vsakomur, ki glasom današnje priloge „Srečkovnega zastopstva“ v Ljubljani naroči izborni dve vrednostni srečki, kajti v srečnem slučaju zamore že v prihodnjih dneh dobiti čez 150.000 K naše veljave, povrh pa še 4000 frankov popolnoma zastoj. Naj nihče ne zamudi te ugodne prilike!

* **G. dr. Serravallo**, lekarnar in lastnik firme J. Serravallo v Trstu, je je podaril za vojaške zadeve večjega denarnega zneska 3300 steklenic svojega „Serravallo Kina vina z železom.“ Daroval je tudi za vojaško božičnico 600 l namiznega vina. — Opozorjamo na inserat „Serravallo.“

* **Središče**. Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Središču priredi s sodelovanjem Orla in Dekliške Zveze dne 26. decembra, to je na Stefanovo, ob 6. uri zvečer, v prostorih nove šole v Središču gledališko predstavo „Cvetina Borogradska“ v prid avstrijskemu Rudečemu križu. Ne prezirimo domoljubnega in človekoljubnega namena te prireditve! Pokažimo s častno udeležbo, da bifejo v naših prsih domo- in človekoljubna srca!

* **Središče**. Č. g. Franc Toplak, kaplan v Središču, je poslal rezervni vojaški bolnišničar v Mariboru šest rjuh z nekaterimi manjšimi kosci za obvezovanje naših ranjenih vojakov, katere so darovale: Ana Seifert, Marija Bauman, Rozalija Marčič, Marija Kočever, Marija Lukačič in Terezija Modrinjak, vsi iz Središča. V imenu ranjenih vojakov: Bog plat!

* **Sv. Lenart** v Slov. gor. Sentenartska kmetijska podružnica naznanja, da ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 27. dec., ob 8. uri zjutraj v veliki dvorani Arnušova gostilne. Na dnevnem redu so važne točke. Udje, kakor tudi neudje, se uljudno vabijo, da se v obilnem številu udeležijo.

* **Veliki Okič**. V občini Veliki Okič je nabral občinski predstojnik od hiše do hiše v mesecu avgustu 60 K in v mesecu novembru 30.40 K. Bog plačaj!

* **Dunaj**. Dobili smo sledeče pismo: V imenu podpisanih in že odšlih slovenskih ranjenecv se vam izreka najsrčnejša zahvala za Vašo dobrotno pomoč. „Slovenskega Gospodarja.“ J. Logan, Jožef Koojančič, Karol Resnik, J. Dobrovšek, Vanez Kovarčič, Potočnik Franc, Novak Aleksandar, Peredoss Jožef, Pušnik Jožef, Hafner Ciril, Vodovnik Ivan. Vsi ti in že odšli se zahvaljujejo ter se priporočajo še za nadalje Vaši dobrotljivosti pri pošiljavi „Slovenskega Gospodarja.“ Kakšna olajšava tem revežem, če dobijo kaj čitva, pisanega v ljubem materinem jeziku. Bog plačaj!

* **Božična predstava z vojaško godbo**. Na praznik sv. Stefana, dne 26. t. m., ob 8. uri zvečer, bo v društvu katoliških rokovalskih pomočnikov (Apothekergasse 6) običajna vsakoletna božična slovesnost s kratko gledališko predstavo in deklamacijo. Sodeloval bo tudi oddelek c. in kr. vojaške godbe 47. pešpolka pod osebnim vodstvom g. kapelnika Pešta; igral bode pet odličnih skladb. Vstopnina znaša 1 K za 1. in 2. vrsto, za 3. do 5. vrsto 60 vin., za druge vrste 40 vin., za stojišča 30 vin. Čisti dohodek je namenjen za avstrijski Rudeči križ. Z ozirom na plemeniti namen je pričakovati prav obilnega obiska.

Vesele božične praznike želi vsem prijateljem in naročnikom uredništvo in upravnništvo.

Zadnja poročila, došla v sredo 23. dec.

Ruski odpor zopet silnejši.

Dunaj, dne 22. decembra.
Avstrijski generalni štab uradno poroča:
V Karpatih se vršijo boji na južni strani gorskih grebenov v ozemlju rek Nagy-Ag (izhodno od Laborce), Laborce in Ung. V Galiciji so začeli včeraj Rusi zopet napadati, a ni se jim posrečilo, da bi predrli našo bojno črto. Osebito ob spodnjem toku reke Dunaj se so imeli Rusi velike izgube. Ob reki Nida in v prostoru južno od mesta Tomaszov (južno-izhodno od Lodza ob reki Pilici) so se razvili manjši boji. Boji v trdnjanskem predozemlju pri Przemyslu se nadaljujejo.

Pred novimi boji v Srbiji.

Gradec, dne 23. decembra.
Vojaški sotrudnik graške „Tagespošte“ poroča, da se je na srbskem bojišču pričela uspešna ofenziva (napadanje) zoper Srbe. Podrobnosti se še ne morejo objaviti.

Nemško uradno poročilo.

Berolin, dne 22. decembra.
Iz velikega vojnega stana se z dne 22. decembra poroča:

Na Poljskem se nahajajo nemške čete v vročih bojih v ozemlju rek Bžura in Ravka. Na mnogih krajih je že izvojevan prehod čez to ozemlje. Na desnem bregu reke Pilica traja borba dalje.

* **Deželni poslanec Rihard Klammer** je umrl v Gradu, star 60 let. Svoja posestva je imel v hajdinski in šentjanški župniji. Veliko je skrbel za povzdigo poljedelstva. Mnogo let je bil vedja graške Zadrugne Zveze. S Slovenci je vedno dobro izhajal. Blag mu spomin!

Listnica uredništva.

Saarbrücken I.: Hvala! Le večkrat kaj! X. Slamašani, St. Lovrenč na Dravskem polju, Gornja Ložnica: Pride! Hvala za poslano! Pozdrave! — Bozen: Vračamo pozdrave! — Swartin pri Slovenjgradcu: Zakaj se ne podpisate? Dopisov brez podpisa ne moremo sprejemati. — Našim prijateljem: Naši čitatelji s posebnim veseljem prebirajo poročila naših rojakov z bojišča, iz ujetništva itd. Če ima kdo kako zanimivo pismo, naj nam je blagovoli odstopiti. Vsem, ki nam pošljejo tako gradivo, že v naprej prav iskrena hvala!

„Svetovna vojska.“ 3. sešitek te zanimive knjige je izšel ravnokar. Ta sešitek prinaša dokaj novega, ki je posneto po raznih zanesljivih studijah. Bavi se z začetki vojske med Rusijo in Nemčijo in prinaša mnogo zanimivih črtic. Slike so večinoma izvirne. Med njimi je originalna risba, ki predstavlja, kako potisne general Hindenburg Ruse v Mazurska jezera, dalje povoka težko ranjenega vojaka itd. Tretji zvezek pričča, da bo prinašalo delo več, kakor se je splošno pričakovalo. V enem poznejših sešitkov bo prinesla „Svetovna vojska“ velik stenski zemljevid Evrope v slovenskem jeziku kot prilogo. Kdor si bo obesil ta zemljevid na steno, bo imel najboljši pregled čez vsa bojišča. Za nabavo tega zemljevida se je kljub velikim stroškom založništvo odločilo, ker se čuti potreba takega zemljevida in ker bode zelo lep in natančen zemljevid Evrope. Prodajna cena zemljevida bo znašala približno 3 T. naročniki „Svetovne vojske“ pa ga bodo dobili brezplačno, stel se bo samo za navaden sešitek „Svetovne vojske“, ker bo priložen 7. ali 8. sešitku, ki bo veljal za dva sešitka. Kljub tej prilogi ne bo treba naročnikom nič doplačati. — Naročila na „Svetovno vojsko“ sprejema Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Šp. cerijska trgovina

se radi odhoda k vojakom takoj proda po nizki cenil. — Ponudbe Maribor, Koroška ul. 34 967

Sprejmemo takoj trg. pomočnika in 2 učeca. Jos Druškovič, Slov Gradec.

Surovo ovčjo volno

oprano in neoprano kupi vsako množino in po najvišji cenil Rud. Stermečki v Celju.

Slovenci pozor

Dvonedstropna hiša v mejnih vrtičem v sredi mestu in blizu frančiškanske cerkve s 7 stanovanji, se pod ugodnimi pogoji proda. Več pove upravnništvo pod štev. 482.

Sprejmemo se 3 osebe

v službo k malemu posestvu Fant 15 do 16 let star in mala dekla za vsak domač posel in poštna učenka od 14 let naprej v malo trgovino. Vsi prostega stanu. Prednost imajo tisti, ki so brez eta rišev. Kand. rf pri Lipnici št. 48 v trgovini. 639

2 fanta

za usnjarsko učil vzamem na tri-letno dobo. Starost od 16 do 18 let. Plača na leto 80—110 k on, Sprejmeta se takoj pri g. Antonu Marčič, Slov. Bistrica.

Graščina na Hrvaškem

blizu Štajerske meje išče dva pridna zanesljiva šterja (špana) katera že čez večletna dobra izpričevala razpoložita, sta oženjena, stara od 35—45 let in trezna. V ozir se budo le takini prosilci jemali, kateri so že na večji posestvih, kjer so se tudi stroji rabili, služili. Zahteva se strogost, treznost, moralnost in znanje ka kega slovanskega jezika točno in nemščino vsaj za silo. P. nudbe se naj pošljejo na upravnništvo do konca t. m. pod „Špan 974“.

25 K lahko zadržite na teden

tudi po Vašem opraviilu brez denarja in posebnih znanosti. Pišite takoj tvrdki J. Brož, Kardas v Rečici, (Češke.) 966

Velikega gospodarskega pomena

8) Vmetijski stroji, osiroma brezoparilni ki najnovejšega sistema za krmo in gomelje pasiti, ki so pripravni tudi za žganje kuhati, za parenje sodov jako izvrsten, bar se vsak kmet, ki se zanima, lahko osebno prepriča pri posestniku P. Spital v Šaleka, Velenje.

Cepljeno trsje!

Naznanja se vinogradnikom, da so na prodaj sledeče vrste trsja: 1. vrste silvanec, beli burgundec, žlahtnina (Gutedel), traminec, pošip (Mozler), Laški riček (Wätschriesling), Trunta, beli ranfol, Izabela in mehane vrste ter več tisoč divjakov. Vse trsje so cepljene na Rip. Portalis, jako lepo vkoreninjene in dobro saraščene, za kar se jamči. Cena tr. m. je po dogovoru. Franc Slodnjak, trtnar, p. Juršinci pri Ptuj, 970

Pošljatelj,

ki so v stanu pošiljati surovo mssle, s'r, j-jca, peruniro in druga živila kakor tudi žito, krompir in stročnice, se iščejo po trgovski pueredovalnici

S. Gutstein, Dunaj, X, Senefeldergasse 15. — Prevzame v komisijo na lasten račun.

Spretna prodajalka,

zavozna obeh deželnih jezikov se sprejme v šp. cerijsko trgovino pod naslov „Peštenost 19 4, Upravnništvo“.

Išče m

enega fanta od 15—18 let rtaraga, iz krščanske in poštene hiše, kateri bi imel ves lje do vrtnarskega dela. Plača po dogovoru O. Knafele, vrtnar, Gradec, Kalvarienberg št. 43. 973

Deželno in gospejno pomožno društvo Rudečega križa za Kranjsko v Ljubljani

ima v zalogi različne umetniško izg. tujjere razgladnice, s primernimi slovenskimi napisil. — Opezar amo s'avno občinstvo, naj se istih, oslužuje s' daj o priliki vošil božičnih praznikov in novega leta. Prodajajo se komad po 10 v pisarni „Rudečega križa“ v II. državni gimnaziji, Str. Šmajerjeva ulica 1, I. nads'ropje, Ljubljana.

Ožejšen konj, hlapec

za poljedelstvo se takoj sprejme. Več pove oskrbnništvo Novikloster, Sv. Peter v Sav. dol.

Krasno stanovanje

za kakega penzijenista, obrtnika ali zasebnika se po seni odda v Št. Ilju v Slov. gor.

Posebno pripravno za kakega č. g. duhovnika, ker je do cerkve samo dve minuti hoda. Do železniske postaje po državni cesti 13 min. Oida se lahko takoj. Več pove Hraailnica ia posojilnica v Sent. Ilju v Slov. gor. 976

Dekle

ereonje starosti, skrbna, varčna in miroljubna išče službe v kakil dobri, pošteni hiši kot hubarica ali pa v kakem župnišču Naslov pove in prijaznost Tereza Jagodič, Kačji dol, Sv. Peter, Podplati.

Lep vinograd v Framu na prodaj!

Ker imam preveč vinogradov, prodam vinograd v Črašnjevcu Logovajnske). Novi nasad v najboljšem stauu. ki meri 1 in pol orala, lep sadonosnik, zemlja za vrta in njivo, hiša z opeko krita, v njej prostor za stiskalnico in dvojna klet. Lega je ama najboljših v Framu, vine izberno. Kupec se naj oglesi pisemne ali osebne pri Fr. Muršič, župniku v Framu.

Garantirano pristni čebelni med

1 kg K 2, pločevinasta posoda 4 in pol kg netto K 10 franko s pesodo vred. Ivan Jurandič, čebelar,ski potovalni učitelj, Sv. Andraž v Slov. gor. 861

* **Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru** naznanja tem potom, da dne 2., 7. in 9. januarja 1915 ne bo imela uradnih dni, da torej blagajna te tri dni ne boe odprta, ker se bode v tem času sklepal letni račun. To se naj blagohotno vzame na znanje.

Cene inseratov v Sl. Gosp.

Ker je število naročnikov poskočilo blizu na 20000 in ker so se cene obratnim sredstvom zvišale skoro za 200 odstotkov, smo primorani določiti od novega leta 1915 naprej za inserate naslednje cene:

Enostopna petitvrsta stane pri enkratni objavi 18 v ali bolj razumljivo povedano, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 v.

- Pri 2 kratni objavi 10% popusta
- 3 do 5 kratni objavi 15% pop.
- 6 > 10 > > 20% >
- 10 > 20 > > 30% >
- 20 > 30 > > 40% >
- celoletni objavi 50% popusta.

Za oddelek „Mala naznanila“ stane vsaka beseda 5 v.

Parte in zahvale vsaka petitvrsta 24 v, izjave in Poslano 36 v.

Upravnništvo „Slov. Gospodarja“.

„Novi Pridigar.“ II. zvezek z zanimivo vsebino trajne vrednosti je dotiskan in se razpošlje v januarju. Naročiti morejo le duhovniki. Tiskarna sv. Cirila želi, naj bi se porabile po možnosti razposlane „Položnice“ z napisom „Novi Pridigar.“ II. zvezek bo obsegal 9 pol; celi letnik pa bo imel najmanj 32 pol. I. zvezek je bil majhen, ker radi vojnega stanja ni bilo mogoče dobiti papirja. Podpirajmo domače podjetje, ki je vredno podpore. Uredništvo in upravnništvo: Pragersko, Štajersko. Naročnina tja le s poštno nakaznico.

Odvetnik

Dr. Matej Senčar,

uljudno naznanja, da se nahaja njegova

odvetniška pisarna

sedaj

v Ptuj (Kaiserfeld-ul. 11.)

Lahko, dobro zimsko službo za na dom dobijo osebe obojnega spola že od 14 let naprej, si lahko služijo pod jamstvom 20—30 vin. na uro. — Delo je lahko in brez posebnega znanja. Kdor želi imeli pojasnila, poduk in vzorec od dela, naj pošlje 60 vin. v znamkah, kateri znesek zado- stuje tudi za nadaljno pripravo tega dela. Naslov: Jakob Pučko, mizar, Hodoše, p. Ptuj.

R. Pevec, trgovec v Mozirju

kupi več vagonov vsakovrstnih jabolk — vsako množino fižola — lepe orehe — suhe gobe — kateri ima prave zveze, plača po najvišjih cenah po dogovoru.

MARIBOR

XXXX

Samo

Šolska ul. 5

Udano podpisana tvrdka si usoja cenj. občinstvu priporočati svojo

trgovino vin iz Dalmacije

le Šolska ulica šte. 5

ki prodaja izborna vina v sodčkih in stekle- nica. Če se kupi vina od 5 l naprej, se dostavlja brezplačno. Vina od 56 l naprej iz moje kleti 10 odstotkov ceneja. Za pristnost in izvor vin prevzamem vsako odgovornost in plačam

1000 kron

vsakemu, ki mi dokaže, da vino, ki se pro- daja v Šolski ulici št. 5 ni pristno, na- ravno vino iz grozja.

Tvrdba F. Cvitaniča vdova Maribor

pošiljateljica vina za člana c. in kr. armade. Člani ar- made imajo 8 odstotkov popusta.